

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 13 februari 1933 kl. $\frac{1}{2}$ 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.

Genom en den 3 februari 1933 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 71, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.

Härigenom förordnas, att lagen den 31 maj 1932 om anstånd i särskilt fall med gälds betalning, vilken lag gäller till och med den 28 februari 1933, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag till och med den 28 februari 1934.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Enligt lagen den 31 maj 1932 om anstånd i särskilt fall med gälds betalning äger Kungl. Maj:t, där det med hänsyn till svår penningkris prövas oundgängligen nödigt för tillgodoseende av allmänt väl, efter hörande av fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret medgiva gäldenär det anstånd med gälds betalning, som av omständigheterna påkallas. Medgivandet skall avse viss tid, högst tre månader, men då synnerliga skäl därtill äro, kan förlängning beviljas med högst tre månader varje gång. Medgives anstånd, äger Kungl. Maj:t tillika besluta anstånd med betalning av offentliga avgifter, vilka icke kunna för gäld anses.

Lagen har kommit i tillämpning allenast beträffande en gäldenär, nämligen Svenska Tändsticks Aktiebolaget. Genom förordning den 1 juni 1932 (nr 158) medgavs bolaget anstånd intill utgången av augusti månad samma år med betalning av gäld, som redan var förfallen eller under anståndstiden

förföll till betalning, och anståndet förlängdes genom förordning den 30 augusti 1932 (nr 394) att gälla tiden intill utgången av påföljande november månad. Genom beslut den 24 november 1932 har Kungl. Maj:t vidare med stöd av förenämnda lag medgivit bolaget anstånd tillsvidare för tiden intill utgången av februari månad 1933 med utgörande av viss stämpelavgift.

Föredragande departementschefen anför, att med hänsyn till de såväl i vårt land som annorstädes rådande osäkra ekonomiska förhållandena en förlängning av giltighetstiden för ifrågavarande lag torde framstå såsom en befogad säkerhetsåtgärd. Ett särskilt skäl för förlängningen finnes också däri att det syntes kunna ifrågakomma att medgiva bolaget ytterligare anstånd med utgörande av berörda stämpelavgift. Förutsättning härför vore emellertid, att moratorielagen erhöles utsträckt giltighet.

Lagrådet har lämnat förslaget utan anmärkning.

Utskottet. Utskottet har vid granskning av förslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 februari 1933.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman*, *Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck*, *Borell*, *Larson* i Lerdala, *Norling*, *Bissmark* och *Julin*;

från andra kammaren: herrar *Linnér*, *Lindqvist*, *Hedlund* i Östersund och *Westman*, fru *Östlund* samt herrar *Olsson* i Rimforsa, *Olsson* i Mellerud och *Johanson* i Huskvarna.